

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.46/2014/33. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év november hó 7. napján kelt 15.B.1410/2012/105. számú ítéletét az I.r., a III.r. és a V.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**.

Az V.r. vádlott emberi szabadság elleni bűncselekményeit 2 rb. emberkereskedelem büntettének (Btk.192.§ (2) bekezdés I. fordulat) minősíti.

Az I.r. és a III.r. vádlott bűncselekményeinek törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvényt jelöli meg.

Az I.r. vádlott halmazati büntetését visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A III.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

Az V.r. vádlott büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az I.r. vádlott vonatkozásában 23.521.738 (huszonhárommillió-ötszázhuszonegyezer-hétszázharmincnyolc) Ft vonatkozásában, a III.r. vádlott vonatkozásában 1.563.520 (egymillió-ötszázhatvanháromezer-

ötszázhusz) Ft, míg az V.r. vádlott tekintetében 300.000 (háromszázezer) Ft összegre vagyonelkobzást rendel el.

A III.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a 2009. április 22-től 23. napjáig őrizetben töltött időt.

A III.r. vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.IX.34172/2004/2. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az ítélet bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a bűnjelekkel kapcsolatban különleges eljárás lefolytatására hívja fel.

A III.r. vádlott lakcíme megszűnt, tartózkodási helyeit pontosítja.

Az ítélet bevezető részében a másodikként feltüntetett tárgyalási nap helyesen 2013. február 8. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a III.r. és az V.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 69.020 (hatvankilencezer-husz) Ft bűnügyi költségből a III.r. vádlott 30.580 (harmincezer-ötszáznyolcvan) Ft-ot, míg az V.r. vádlott 38.440 (harmincnyolcezer-négyszáznegyven) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. november hó 7. napján kihirdetett 15.B.1410/2012/105. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kerítés büntetében (Btk.207.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), 10 rb. kerítés büntetében (Btk.207.§ (1) és (2) bekezdés) és kitarottság büntetében (Btk.206.§), ezért halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év 6 hónap közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét 4 rb. emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ és g./ pontja), 5 rb. kerítés büntetében (Btk.207.§ (1) és (2) bekezdés) mint bűnsegéd, kerítés büntetének kísérletében (Btk.207.§ (1) és (2) bekezdés) mint bűnsegéd és kitartottság büntetében (Btk.206.§) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, pártfogó felügyeletét rendelte el a próbaidő tartamára.

A III.r. vádlott bűnösségét 3 rb. emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ és g./ pontja), kerítés büntetében (Btk.207.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pontja), 2 rb. kerítés büntetében (Btk.207.§ (1) és (2) bekezdés) és kitartottság büntetében (Btk.206.§) mondta ki, ezért mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV. r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ pontja) állapította meg, ezért 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendelte el.

Az V.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ pontja) állapította meg, ezért 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A VI.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ pontja) állapította meg, ezért 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendelte el.

A VII.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdés d./ pontja) állapította meg, ezért 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendelte el.

A VIII.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk.175/B.§ (1) és (2) bekezdése) állapította meg, ezért 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendelte el.

Az I.r. vádlott zár alá vett ingatlana vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.

A III.r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.IX.34.172/2004/2. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette.

Az I., II., III.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és az I., II.r. vádlott által házi őrizetben töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről is rendelkezett.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és meghatalmazott védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, A III.r. vádlott és kirendelt védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, a IV.r. vádlott és meghatalmazott védője felmentés, míg az V.r. vádlott és kirendelt védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Az ítélet a II.r., a VI.r., a VII.r. és a VIII.r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

A másodfokú eljárásban a IV.r. vádlott és védője a bejelentett fellebbezést visszavonta, az ítélet reá vonatkozóan 2014. április hó 29. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.65/2013/8. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárása során igen részletes bizonyítást felvéve ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben értékelve -az I.r., a III.r., az V.r. vádlottak tagadása mellett mérlegelési jogkörében eljárva - a tényállást helyesen állapította meg. A tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. A törvényszék indokolási kötelezettségének a kellő terjedelemben eleget tett, az megfelel a logika szabályainak. Részletesen számot adott arról, hogy a vádlottak tagadásával szemben miért alapította a tényállását részben a tanúknak a bíróság előtt tett vallomásra, részben a nyomozás során tett vallomások ismertetésével a bizonyítás anyagává tett vallomásaira, a svájci hatóságoknak a jogsegély kapcsán megküldött irataira, a titkos adatszerzés anyagára, a Zrt1. és az Zrt2. tranzakciókkal kapcsolatos irataira, valamint a házkutatási jegyzőkönyvekre. A törvényszék álláspontját osztotta a tanúvallomások értékelésével kapcsolatosan. A megalapozott tényállás másodfokú eljárásban történő megváltoztatására törvényes okot nem látott, ezért az I.r., a III.r. és az V.r. vádlottak és védőik által bejelentett felmentést célzó fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt nem vezethetnek eredményre. Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, törvényesen minősítette az általuk elkövetett cselekményeket. Egyetértett a Btk.2.§ (2) bekezdés alkalmazását illető

elsőbírói állásponttal is, az elkövetéskori Btk. alkalmazását tartotta jogszerűnek. Álláspontja az volt, hogy a büntetés kiszabása körében a bíróság valamennyi vádlott esetében megfelelően értékelte a javukra és terhükre jelentkező bűnösségi körülményeket, igen méltányos büntetést szabott ki. Erre figyelemmel a vádlottak és védőik által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések sem vezethetnek eredményre. Az ítélet járulékos rendelkezéseit ugyancsak törvényesnek tartotta. Indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be.360.§ (4) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben. Bejelentette, hogy amennyiben nyilvános ülés kitűzésére kerül sor, azon nem kíván részt venni.

Az ügyészi indítvány tartalmának megfelelően a Fővárosi Ítélőtábla az ügyet érdemi tanácsülésre tűzte, ezt követően az I. és III.r. vádlottak és védőik nyilvános ülés kitűzését kérték.

A kitűzött nyilvános ülésen az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy amit elkövetett, nagyon megbánta. Azt kérte, hogy a bíróság otthonától ne fossa meg, mert földönfutóvá válik családjával együtt, ha elveszik a házát, gyermekei is intézetbe kerülnek. A kb. 6 millió forint értékű ingatlanon 4 millió forint tartozása van. A cselekmény óta dolgozik.

A III.r. vádlott előadta, hogy rendkívül sérelmes számára, hogy a löfeggyveres ügyet jelen ügytől elkülönítették, amely jelenleg is folyamatban van, két büntetést fog kapni. Viszonylag kisebb cselekvőségére figyelemmel méltánytalannak tartotta a kiszabott 4 év tartamú szabadságvesztés büntetést. Bizonyos körülmények miatt az ügyben nem beszélhetett, ügyészi kihallgatást kért, melyet nem vettek figyelembe, ezért sok körülmény felderítetlen maradt.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését módosította, a felmentésért bejelentett fellebbezést a továbbiakban nem tartotta fenn, mert a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban alappal nem támadható a tényállás. A cselekmény minősítését, az elkövetéskori törvény alkalmazását is helyénvalónak találta, mert az új törvény különös visszaesőkre vonatkozó rendelkezései szigorúbbak. A büntetés kiszabása körében felhívta a figyelmet arra, hogy I.r. vádlott 2 kk. gyermek eltartásáról gondoskodik, beismerő vallomást tett, a cselekményeket megbánta, az időmúlás is tetemes. Az eltelt 2 évben nem indult ellene újabb eljárás, dolgozik, mely körülmények a büntetés lényeges enyhítését lehetővé teszik. Többen, gyermekek és unokák is laknak a zár alá vett ingatlanban, melynek vagyonelemekzését az elsőfokú bíróság törvénysértően rendelte el, az ingatlanra vonatkozó vagyonelemekzés

mellőzését indítványozta. A jogszabály rendelkezése szerint nem kobozható el az a vagyon, amelynek törvényes eredete bizonyított. A vádlott korábban eladott egy ingatlant, majd a cselekmény előtt vásárolta a zár alá vett házat, melynek felújítására nagyobb összegű CHF hitelt vett fel, okirattal igazolt magánkölcsönt is igénybe vett. Az elsőfokú bíróság okfejtése az ítélet 42. oldalán helytelen, annak mellőzését kérte.

A III.r. vádlott védője felmentésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok csak a gyanú szintjét képviselik, bűnösség megállapítására alkalmatlanok. Az ítéletnek nincs meggyőző ereje, a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Figyelemmel arra, hogy a III.r. vádlott bizonyos okok miatt nem tehetett vallomást, az egyéb bizonyítékokra hagyatkozott az elsőfokú bíróság. Tanú1. elérhetetlen volt, tanú2. és tanú3. ugyan vallott, nem túl meggyőzően. A bíróság nem adott számot arról, hogy a II.r. vádlotthoz utalt pénz hogyan került a III.r. vádlotthoz. A védő harmadlagosan a büntetés lényeges enyhítését kérte, mert a belső arányosság követelménye nem érvényesült, az időmúlás jelentős, a III.r. vádlott egészségi állapota megromlott, gerincműtete volt. A vádlott korábbi ügyéhez kapcsolódó feltételes szabadság megszüntetése szükségtelen, mert az korábbi jogerős ítélettel már megszüntetésre került.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében az ítéleti tényállást megalapozatlannak, ezért a másodfokú eljárásban felülmérlegelhetőnek tartotta. Álláspontja szerint tanú 4. vallomása nem volt meggyőző, arra tényállás nem alapítható. V.r. vádlott nem volt tanú4-el szembesíthető, a MOL töltőállomás kamerafelvételei nem kerültek beszerzésre. Nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy az V.r. vádlott tanú4-et. Az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, ezért felmentésre tett indítványt. Bűnösség megállapítása esetén az elbíráláskori törvényt tartotta kedvezőbbnek, mert az új törvény szerint a vádlott terhére rótt cselekmény büntetési tétele alacsonyabb, ezen túl a feltételes szabadságra bocsáthatóság szabályozása is kedvezőbb. Véleménye szerint az ítélet belső arányosságának követelménye sérült, az időmúlás is jelentős, lényegesen enyhébb büntetés kiszabására látott lehetőséget.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

Az V.r. vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, a határozathozatalt közvetlenül megelőzően faxon beadványt juttatott el az ítélőtáblához, melyben elsősorban felmentését kérte az általa korábban is felhozott indokok alapján,

másodsorban büntetése lényeges enyhítését indítványozta, hivatkozott arra, hogy két kiskorú gyermeket nevel, 2015. márciusban születik a harmadik.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy az eljárási szabályokat a törvényszék maradéktalanul megtartotta. A vádlottak és védőik jogait gyakorolhatták, a vádlottak és a tanúk figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válasz is minden esetben jegyzőkönyvezésre került. Az elsőfokú bíróság felolvasás útján tette a bizonyítási eljárás anyagává azon tanúk vallomását, akik a bírósági eljárás során ismeretlen helyen tartózkodásuk miatt nem voltak kihallgathatók. A kereső intézkedéseket a törvényszék e tanúk vonatkozásában valamennyi lakcímet illetően foganatosította, ezért megállapítható, hogy tanú5. tanúvallomása a bírósági iratok 23. sorszámu, tanú6. tanúvallomása a 31., 50., 54. sorszámu, tanú7. tanúvallomása a 37. alatti, tanú8. tanúvallomása a 44. alatti, míg tanú9. tanúvallomása a 48. alatti irat tanúsága szerint került helyesen felolvasásra, így törvényesen beszerzett bizonyítéknak tekinthető. Helyesen került felolvasásra azon tanúk nyilatkozata is, akik vallomásának felolvasását az ügyész a vádiratban indítványozta. Az V.r. vádlott védőjének felvetése kapcsán a másodfokú bíróság rögzíti, hogy tanú4. tolmács és jogi képviselő jelenlétében került kihallgatásra, figyelmeztetése törvényesek voltak, vallomása törvényes bizonyítékként felhasználható.(nyomozati iratok 1259. oldal, 1287. oldal)

Az elsőfokú bíróság valamennyi olyan bizonyítékot felkutatott és értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak. A 2013. szeptember hó 5-i tárgyaláson (100. sz. jegyzőkönyv) előterjesztett bizonyítási indítványokat ugyan alakszerű határozattal nem utasította el, és nem is indokolta az ítéletben az elutasítás okát, a másodfokú bíróság ugyanakkor osztotta azon álláspontot, hogy további bizonyítás nem szükségeltetett a megalapozott tényállás megállapíthatóságához.

A törvényszék által megállapított tényállás ugyanakkor részben hiányos, mely a Be. 351.§ (2) bekezdés b.) pontjában írt megalapozatlansági hiba, részben a vád kereteit meghaladó ténymegállapítást tartalmaz a I/1. tényállást illetően, melyet a másodfokú bíróság a személyi részt illetően az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján kiegészít, illetőleg az iratok tartalmának megfelelően és a vádhoz kötöttség elvének figyelembevételével helyesbít a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontjában írt jogkörénél fogva.

Az I.r. vádlottat helyesen a Zala Megyei Bíróság a B.7/2004/29. számú illetve a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.22/2005/7. számú

határozatával ítélte 2005. október 25. napján emberkereskedelem büntette miatt 2 év börtönbüntetésre.

A cselekmény elkövetési ideje 2002. december hó.

A III.r. vádlott vonatkozásában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.35.296/2010/151. számú határozata helyesen a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.6133/2012/18. számú határozata folytán 2012. április hó 27. napján emelkedett jogerőre, a vádlott kitartottság büntette és más bűncselekmények miatt került elmarasztalásra 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra. E határozattal a bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.IX.34172/2004/42. számú ítéletéhez kapcsolódó és a Hatvani Városi Bíróság 5.B.30/2000/48. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette.

Elkövetési idő: 2008. szeptember hó 1. napja.

Az V.r. vádlott vonatkozásában a tárgyalási nyilatkozat alapján a személyi rész kiegészítendő annyiban, hogy 2 kiskorú gyermeke anyjuk nevelésében él, a vádlott megegyezés szerint támogatja őket.

Az V.r. vádlottat a jelen ítélet tárgyát képező cselekmény után a Mátészalkai Járásbíróság a 2013. augusztus hó 15. napján jogerős 11.Bk.210/2013/2. számú határozatával a 2012. július hó 7. napján elkövetett lopás büntette miatt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehatását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Vele szemben egy további eljárás folyik:

A Mátészalkai Városi Ügyészség B.291/2006/2. számú vádiratával csoportosan elkövetett garázdaság büntettével vádolja.

Az ítélet 8. oldal 2. bekezdés 3. mondatát a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy az I.r. vádlott és tanú4. 2009. február hónap és 2010. június 8. napja közötti időben egymás tevékenységéről tudva, egymást segítve kutattak fel, toboroztak, majd utaztattak ki prostituáltakat Zürichbe, ott szállást biztosítottak részükre azzal a céllal, hogy az odairányított vendégekkel szexuális kapcsolatot létesítsenek. A 4. mondatot kiegészíti azzal, hogy telefonhívásokkal és személyesen is ellenőrizték a tevékenységet.

A I/1. tényállás 4. sorából az anyagi ellenszolgáltatás fejében szövegrészt az ítélet tábla mellőzi, mert ezen megállapítással az elsőfokú bíróság

túlterjeszkedett a vádon, mely egyúttal iratellenes megállapítás is, mert ezt a tényt tanú5. nem állította vallomásaiban.

Az I/3. alatti tényállás 3. sorában megjelölt 27.026.351 forint összeget 23.521.738 forintra javítja, mert a tanú10. által utalt összegek levonása után - aki nem szerepelt a passzív alanyok között az ügyészi vádban - ezen összeg átutalása történt meg a vádban írt alanyok által. (nyomozati iratok 653.-655. oldalon található táblázat szerint az I.r. vádlott érdekkörébe tartozó személyek 27.026.351 forintot utaltak át részére, ebből levonásba helyezve a vádiratban nem szereplő tanú10. által átutalt 3.504.613 forintot 23.521.738 forint vagyongyarapodásra tett szert I.r. vádlott.)

A II.1/c. tényállást követően (ítélet 11. oldal 1. bekezdés) az ítélet tábla rögzíti, hogy a III.r. vádlott az érdekkörében működő prostituáltak munkája kapcsán 1.213.521.- Ft vagyongyarapodásra tett szert. (nyomozati irat 717. oldal)

A fenti kiegészítésekkel és pontosítással a tényállás teljes, az iratok tartalmának megfelelő és téves logikai következtetést sem tartalmaz, ezért az a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be.352.§ (2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nagyobb részben felsorolta és azokat a logika szabályai szerint mérlegelte. További bizonyítékként rögzíteni szükséges, hogy a nyomozati iratok 207. oldalán fellelhető tulajdoni lap másolat szerint az I.r. vádlott az ingatlant 2007. december hó 6. napján szerezte, annak 1/1 arányban tulajdonosa.

Helyesen foglalt állást a törvényszék abban a körben is, hogy a titkos adatszerzés anyagából mely telefonbeszélgetések szövege használható fel törvényes bizonyítékként és helyesen idézte a releváns szövegrészleteket is. Megalapozott azon indokolása is, hogy a svájci hatóságok által jogsegélykérelem teljesítése körében beszerzett bizonyítékok jelen eljárásban bizonyítékként felhasználhatók.

Az eljárás sajátossága, hogy egyes passzív alanyok vádlottakat mentő tanúvallomást tettek az ügyben, ezeket azonban az elsőfokú bíróság helyesen vetette el, hiszen az összes bizonyíték elemző értékelése után kizárólag az a helyes következtetés vonható le, hogy ezen vallomások a vádlottakkal kapcsolatos függő viszonyra, manipulált helyzetre figyelemmel születtek. Azon passzív alany tanúk vallomásai alapján, akik a függő viszony ellenére fel merték tárni a valós tényeket - melyeket a lehallgatott telefonbeszélgetések adatai és más tanúvallomások is alátámasztottak - az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg. A védők által hivatkozott gyenge bizonyító erő az

elfogadott vallomások vonatkozásában nem állapítható meg, éppen ellenkezőleg, a vallomások hitelesek, más bizonyítékkal alátámaszthatók voltak.

Helyesen vette figyelembe tanú6. felolvasott vallomását is a védelem által beszolgáltatott CD felvétel tartalma ellenére. A nyomozati iratok közt elfekvő rendőri jelentés szerint (2145. oldal) tanú6. telefonon tájékoztatta a nyomozó hatóságot, hogy megkereste tanú11. miszerint hajlandóak neki bizonyos összeget fizetni, amennyiben nem tesz terhelő vallomást az I.r. vádlottra. Egyúttal figyelmébe ajánlotta, hogy amennyiben erre nem hajlandó, annak negatív következményei lesznek. Tanú12. is hasonló ajánlattal kereste meg a tanút. Tanú6. az ajánlatot elhárította, ezt követően rendőrök jelentek meg nála, akik közölték, hogy az I.r. vádlott is bejelentést tett a sarkadi rendőrségen, melynek lényege szerint Tanú6. pénzért cserébe felajánlotta, hogy visszavonja az I.r. vádlottat terhelő vallomását. Mindezen dokumentumok tükrében a becsatolt CD felvétel adatai nem képviselnek olyan súlyt, amelyek Tanú6. vallomását megingatnák, akinek a felkutatására tett intézkedések sem vezettek eredményre az eljárás menetében.

A vádlottak és védők által felmentésért bejelentett fellebbezések a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelését célozták, melyre megalapozottan megállapított tények mellett nincs mód.

A megállapított tényekből az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére valamennyi cselekmény vonatkozásában, a cselekmények minősítése is törvényes az V.r. vádlott kivételével.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a körben is - az V.r. vádlott kivételével -, hogy a 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) rendelkezései a vádlottakra nem kedvezőbbek, ezért az 1978. évi IV. tv. 2.§ (1) bekezdése alapján esetükben az elkövetéskori jogszabály alkalmazandó.

Az I.r. vádlott esetében a büntetési tételek azonosak, az elkövetéskor még nem volt hatályos a középértékes büntetéskiszabásra vonatkozó szabály. E vádlott tekintetében - aki helyesen nem az 1978. évi IV. tv. 137.§ 15. pontja szerinti különös, hanem 14. pontja szerinti visszaesőnek minősül, mert a kerítés és a kitartottság büntette és az emberkereskedelem büntette nem hasonló bűncselekmény - a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontja a Btk. 38.§ (2) bekezdés b./ pontja szerint a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő nap lenne, mely ugyancsak nem jelent kedvezőbb elbírálást.

Helyes a törvényszék azon érvelése is (ítélet 44. oldal utolsó bekezdése), hogy a III.r. vádlott vonatkozásában az új törvény nem kedvezőbb, mert az emberkereskedelem büntettének minősített esete a Btk. szabályozása szerint helyesen a 192.§ (3) bekezdés i./ pontja szerinti minősítésének megfelelően 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, mely súlyosabb az elkövetéskor hatályos törvény által meghatározott büntetésnél (1-5 évig terjedő szabadságvesztés). A III.r. vádlott a feltételes szabadság kedvezményéből mindkét törvény szerint kizárt.

Az V.r. vádlott esetében az ítélet tábla nem osztotta az ítélet 44. oldal utolsó bekezdésében rögzített indokolást. Kétségtelen tény, hogy az új törvény az emberkereskedelem büntette szabályozásánál (Btk. 192.§) nem tartalmazza minősítő körülményként a fajtalanság vagy közösülés céljából elkövetési módot, az új törvény szerint a vádlott emberi szabadság elleni cselekményei a Btk. 192.§ (2) bekezdése szerinti minősítés mellett 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendők. Ugyanakkor helytelen az az elsőbírői érvelés, hogy az új törvény 192.§ (2) bekezdése szerinti „kizsákmányolás céljából” minősítő körülmény megállapítása mellett a célzat megfogalmazása érdekében a kerítés bűncselekménye is megállapítható lenne V.r. vádlott terhére, így számára a halmazati elbírálás kedvezőtlenebb lenne. Az ítélet tábla álláspontja szerint V.r. vádlott tényállásban rögzített magatartása nem minősíthető a célzat megfogalmazása érdekében kerítés büntetteként is az új törvény alkalmazásával, mert e bűncselekmény törvényi tényállási elemeit nem fedi le még bűnsegédi bűnrészesség formájában sem.

Mindezért a kedvezőbb büntetési tételre, és a feltételes szabadságra bocsáthatóság Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontjában írt idejére V.r. vádlott esetében az új törvény még a szigorúbb középértékes büntetéskiszabási elv mellett is előnyösebb elbírálást tesz lehetővé a terhére súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezés hiányában. Ezentúl a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerint a középérték a büntetéskiszabás során irányadó, melytől indokolás mellett eltérés lehetséges.

Helyes az ügyészi állásponttal szembeni 10 rb. kerítés büntettének megállapítása a sértettek számához igazodóan az I.r. vádlott tekintetében.

Nem osztotta az ítélet tábla az elsőfokú eljárásban képviselt azon védői álláspontot, hogy a vádlottak az 1978. évi IV. tv. 207.§ (1) bekezdése szerint kerítésként értékelt cselekményei egyes passzív alanyok tekintetében kitartottság büntetteként értékelendők. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben hiányos volt, a kerítés tényállását

maradéktalanul nem tartalmazta, azonban az iratok tartalma alapján kiegészített, helyesen megállapított tények alapján - mellyel a bíróság nem terjeszkedett a vádon túl - a vádlottak bűnössége valamennyi terhükre rótt passzív alany vonatkozásában e cselekményben állapítandó meg az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtettek alapján.

A kerítés büntettének törvényi tényállási elemét képező elkövetési magatartás haszonszerzés céljából valakinek más részére történő megszerzése közösülésre vagy fajtalanságra. Az elkövető biztosítja, hogy a passzív alany hajlandó harmadik személlyel nemi kapcsolatot létesíteni, a hajlandóság biztosítása szükségszerűen magában foglalja a passzív alannak a kívánt cél irányába való befolyásolását, vagyis a célzatos befolyásolás egyik eleme a kerítés elkövetési magatartásának. A célzatos befolyásolás gyakorlója a kerítés büntettét követi el tettesként (Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.409/2005/6. számú határozat). A tényállás szerint és a megfelelő indokolás alapján az I. és a III. r. vádlottak a kiutazás megszervezésekor a lényeges körülményekben megállapodtak (lakhatás, engedélyek beszerzése, placc, panzió, biztosítás, vádlottak felügyelete, pénz ellenőrzése, beszédese).

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy ezen magatartás a kerítés büntettébe illeszthető.

A BH.2003/8. számú eseti döntés szerint a kerítés büntettének elkövetési magatartásaként megjelölt megszerzés befejezetté válik azáltal, ha az elkövető anyagi haszonszerzés céljából harmadik személy számára a passzív alannal való nemi cselekmény közvetlen lehetőségét megteremti.

A BH.2003/142. számú jogeset is kifejti, hogy a kerítés büntettének tényállási elemeként megjelölt megszerzés olyan elkövetői magatartás, amely megteremti a másokkal történő nemi kapcsolat közvetlen lehetőségét, és amely többnyire a passzív alany rábírása folytán történik.

A BH.1997/6. számú jogeset szerint nem az üzletszerű kerítés büntettét, hanem a kitartottság büntettét valósítja meg, aki az üzletszerű kéjelgést folytató személyek részéről rendszeres anyagi juttatásban részesül, anélkül azonban, hogy az üzletszerű kéjelgésből élő nők és az alkalmi nemi partnerek kapcsolatának a kialakításában, vagyis a nők megszerzésében közreműködött volna.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában a kitartottság büntette törvényhelyénél tévesen a Btk.202.§ is feltüntetésre

került a rendelkező részben, melyet az eredeti kisítetlet nem tartalmaz, így azt a másodfokú bíróság a rendelkező részből mellőzi.

Helyes I. és III.r. vádlottak esetében a kerítés és kitartottság büntettének halmazatban történő megállapítása is.

Az I.r. és a III.r. vádlott bűncselekményeinek törvényhelyeként az ítélőtábla az 1978. évi IV. törvényt jelölte meg.

Az V.r. vádlott tekintetében az ítélet indokolásában helyesen, míg a rendelkező részben helytelenül szerepel a cselekmény rendbelisége, melyet javított. Az V.r. vádlott emberi szabadság elleni bűncselekményeit 2 rb. emberkereskedelem büntettének (Btk.192.§ (2) bekezdés I. fordulat) minősítette.

Az I.r. vádlott halmazati büntetését visszaesővel szemben, míg az V.r. vádlott büntetését halmazati büntetésként tekintette a fentebb kifejtettek értelmében kiszabottnak.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben feltárta. A III.r. vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy az emberkereskedelem bűncselekménye két körülménynél fogva is súlyosabban minősül. Ezen túl III. és V.r. vádlott eljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményeket.

A többszörös visszaeső a III.r. vádlott vonatkozásában alkalmazni szükséges az 1978. évi IV. tv. 97.§ (1) bekezdését is, mely szerint különös és többszörös visszaesővel szemben a büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, halmazati büntetés kiszabása esetén a 85.§ (2) bekezdése szerinti büntetési tételt kell a felével emelni.

Az V.r. vádlott esetében a Btk. 82.§-a szerinti halmazati büntetést kell kiszabni, esetében a büntetés mértéke egy és hét és fél év között határozható meg az új törvény alapján.

Az elsőfokú bíróság az I.r. és a III.r. vádlott esetében 2 és 12 év között állapíthatta meg a szabadságvesztés mértékét. A másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul méltányos büntetést alkalmazott valamennyi vádlott vonatkozásában, mely a cselekmények tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez nem igazodó, az azonban súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés hiányában nem volt felelő. Értelmszerűen a büntetések enyhítésére nincs lehetőség. A másokat kihasználó, élősködő

életmód enyhébb büntetés alkalmazását nem teszi lehetővé egyik vádlott esetében sem. Az ítélet belső arányossága helyes, a többszörös visszaeső III.r. vádlott büntetése helyesen került a legmagasabb mértékben megállapításra, némileg enyhébb I.r. vádlott büntetése, mely esetében az enyhítő körülmények nagyobb számával igazolható. V.r. vádlott halmazati büntetési a törvényi minimumot épp hogy meghaladja annak ellenére, hogy felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el az újabb cselekményeket.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a III.r. vádlott tekintetében börtönben, a rezsim az 1978. évi IV. törvény 42.§ (3) bekezdése alapján fegyház, melynek helyes megállapítása a súlyosítási tilalomba nem ütközik.

Az V.r. vádlott büntetését a Btk. 37.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján börtönben kell végrehajtani.

Indokolt a vádlottak közügyektől eltiltása is, azzal azonban, hogy az I.r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás években és hónapokban történő meghatározása törvénysértő, melyre a jogszabály nem ad lehetőséget. Az 1978. évi IV. tv. rendelkezéseit áttekintve a jogalkotó valamennyi esetben külön kifejezésre juttatta, amikor fő- vagy mellékbüntetés tartama években és hónapokban kiszabható, a közügyektől eltiltás esetében a jogszabály ilyen rendelkezést nem tartalmaz, ezért az I.r. vádlott mellékbüntetésének tartamát az ítéltábla a törvényes 3 évre leszállította.

V.r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás a Btk. 61-62.§-án alapul.

Az V.r. vádlott a Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja szerint legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Btk. 74.§ (1) bekezdés a.) pontja ugyanezen rendelkezést tartalmazza. A vagyonelkobzás kötelező az I.r. vádlott esetében a megállapított bűncselekmények kapcsán részére átutalt tényállásban írt összegre, a III.r. vádlott esetében a részére átutalt összegre, valamint az emberkereskedelem kapcsán neki kifizetett összegekre, az V.r. vádlott vonatkozásában pedig azon összegekre, amely az emberkereskedelem büntette kapcsán a részére

kifizetésre került. A súlyosítási tilalom nem akadályozza a vagyonelkobzás alkalmazását.

Helyes I.r. vádlott védőjének azon hivatkozása, hogy az I.r. vádlott tekintetében zár alá vett ház vagyonelkobzás alá nem esik, mert azt a vádlott a bűncselekmény elkövetése előtt vette az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett adatok szerint, a bűncselekmény útján megszerzett pénz felújításra, berendezésre költsége a vagyonelkobzás alkalmazását akkor sem alapozná meg, ha tekintetben az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott volna le, és e tényt megállapította volna.

Nem szükséges ugyanakkor határozni a másodfokú eljárásban a zár alá vett ingatlan vonatkozásában annak feloldásáról sem, mert a Be. 159.§ (6) bekezdésben írt feltételek egyike sem teljesült.

Az elsőfokú bíróság beszámítással kapcsolatos rendelkezési törvényesek. A III.r. vádlott a nyomozati iratok 467. oldalára befűzött okirat szerint 2009. április hó 22-23 napjain jelen ügyben őrizetben volt, 2009. szeptember hó 24. napjától került sor más ügyében előzetes letartóztatására, ezért az 1978. évi IV. tv. 99. § (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztébe az előzetes fogvatartásban töltött 2 nap beszámítandó.

Helyesen került sor a III.r. vádlott esetében a feltételes szabadság kedvezményének kizárására. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.IX.34.172/2004/2. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadság már korábban jogerősen megszüntetésre került, ezért az erre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzni kellett.

Helyes az V.r. vádlott vonatkozásában a Mátészalkai Városi Bíróság 4.B.43/2006/14. számú ítéletében kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése is, mely büntetés nem évült el.

Ugyanakkor a bűnjelekkel összefüggő rendelkezés az elsőfokú ítéletben követhetetlen, tekintetben az ítélet indokolást sem tartalmaz, ezért az ítélet bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezését a másodfokú bíróság hatályaon kívül helyezte és a törvényszéket a Be. 571.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés megfelel a jogszabályoknak.

A fent írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében

eljárva a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében nyilvánvalóan a leírás hibája folytán helytelenül szerepel a 2013. februári tárgyalási nap, melyet az okiratok tartalmának megfelelően javított.

A III.r. vádlott lakóhelyének megszűnését, új címeit a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatának megfelelően rögzítette.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a bűösnek kimondott vádlottakat kötelezte.

Budapest, 2014. év november hó 18. napján

. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit. Ujvári Ákos
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. november hó 7. napján kihirdetett 15.B. 1410/2012/105. számú ítélete az I.r., a III.r. és az V.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.46/2014/33. számú ítélete folytán 2014. november hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. november hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke